

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katoli. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I., 17.

Ishaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 269.

V Ljubljani, v četrtek 23. novembra 1893.

Letnik XXI.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 23. novembra.

Politični položaj.

Državni zbor nadaljuje jutri svoje delovanje; ali vse večje stranke so se že danes sešle, da pretrgajo novi politični položaj. Levičarski klub je brez vsakaterih pomislekov pritrdil sestavi novega ministerstva in z živahnim odobravanjem sprejel dotične izjave finančnega ministra pl. Plenerja in trgovskega ministra Wurmbanda, ki sta se udeleževala dotične seje ter zagotavljala, da hočeta še dalje ostati klubova člana. Ob enem je Plener naznanjal, da odloži načelnštvo levičarskega kluba. Oba ministra sta prosila, da naj jima klub tudi v prihodnjem času ohrani zaupanje, ki ga je njima skazoval dozdaj, in da naj to zaupanje izkazuje tudi celemu ministerstvu.

Jednako prošnjo sta v poljskem klubu izražala ministra Jaworski in Ma-dejski. Takoimenovana podoljska mladokonservativna stranka se je menda izpodtikala nad tem, da se je novo ministerstvo sestavilo, ne da bi bila klubu dana prilika, izraziti svoje mnenje, ter je nasvetovala, da naj se v klubu vrši razprava o tem; demokratični poslanec Lewakowski pa je neki ugovarjal temu predlogu, češ, da je reč že dovršena, vendar je večina pritrdila dotičnemu predlogu, za katerim bajé tiči prejšnji poljski minister Zaleski. Vsled tega sklepa se klub zopet jutri ob šestih zvečer snide, da prične dotično obravnavo.

Konservativni klub se je bil tudi danes ob 11. uri dopoldne sešel ter je brez ugovora pritrdil, da se nedavno izvoljeni poslanec češkega velikega posestva, grof Zedwitz, sprejme kot nov član konservativnega kluba.

Potem je načelnik grof Hohenwart dal kratek pregled o dogodkih, ki so se vršili v zadnjem času, in o osnovanju novega ministerstva, ki je bilo tako težavno, da bi se bilo skoro razbilo. Povedal je tudi, da ministerstvo jutri stopi pred zbornico, in da ministerski predsednik knez Windisehrätz pri tej priliki razloži program nove vlade.

Klub je sklenil, počakati do jutranje seje, ter je prosil načelnika grofa Hohenwarta, da naj za jutri ob 7. uri zvečer skliče novo klubovo sejo, v kateri hoče pretresati dotično ministrovo izjavo.

Razgovora torej o političnem položaju danes še ni bilo nobenega. K današnji seji konservativnega kluba je bil prišel tudi poljedelski minister grof Falkenhayn, ki se je klubu zahvalil za častitko ob njegovem ozdravljenju. Ob enem je po vzgledu svojih tovarišev v poljskem in levičarskem klubu tudi on prosil, da naj mu klub ohrani dose-danje zaupanje ter naj ga ne skazuje samo njemu, ampak tudi celemu ministerstvu. On sicer ne zahteva, da bi se klub že zdaj vezal po kakem sklepu, pač pa prosi, da naj počaka vladne izjave in ne stori nobenega koraka, dokler se ne stori kaj, kar bi dalo klubu povod, biti nezadovoljnemu.

Klub res danes ni sklenil ničesar, ter je molčé poslušal dotične govore svojega načelnika in ministra Falkenhayna; ali ravno ta molčečnost za klub nič dobrega ne obeta. Nekateri nemški konservativni poslanci namreč priporočajo, da naj njih skupina izstopi iz kluba, in prigovarjajo južno-slovanskim poslancem, da naj to storé tudi oni in da naj obe skupini ostaneta v tesni zvezi med seboj. Kako se reč še obrne, danes pač še nihče ne vé. Južno-slovanski poslanci se snidejo jutri popoldne, da se pred skupnim klubom pogovoré o svojem ravnanju, ker dojde dr. Klaič menda še le jutri na Dunaj.

Razven omenjenih rečij pretresal je konservativni klub tudi še jutranji dnevni red ter se izrekel, da je pripravljen pritrditi sklepu razprave o vlad-

nem volilnem predlogu, ako bi bil od katere strani nasvetovan, vendar pa je poudarjal, da mora biti posameznim poslancem dovoljeno, utemeljevati samostojne predloge, ki so na dnevnem redu, ako sami ne odstopijo od besede.

Dalmatinski poslanec Borčić prosil je tudi, da naj klub v posebni seji v razgovor vzame vladni predlog gledé državne podpore za mornarstvo, ker namerava predlagati več prememb.

Načelnik je obljubil, da hoče to reč v jedni prihodnjih sej postaviti na dnevni red, ter je opoldne sklenil klubovo sejo.

To je vse, kar morem danes poročati, ker se nočem spuščati v ugibanje, kakoršno se opravičeno in neopravičeno nahaja po raznih listih.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. novembra.

Državni zbor je danes zopet pričel zborovanje. Sedaj se bode kmalu pokazalo, na katero stran se nagnejo razne stranke. Kmalu se mora pokazati, koliko je upanja na obstanek koalicije. Klubi so včeraj že imeli posvetovanja. V levičarskem in poljskem klubu so novi ministri pojasnjevali položaj, ali bolj kako je prišlo do koalicije. Posebno novega nismo izvedeli. Levičarji so bili s pojasnili jako zadovoljni, ker je Plener jim zagotovil, da je sedanje stanje mnogo boljše, nego je bilo prejšnje za levičarje. Mi tudi Plenerju to radi verjemo. Naravno je pa, da je stanje za konservativce se pa toliko shujšalo. V poljskem klubu je pa Jaworski posebno naglašal, da so Poljaki že dve leti prepričani, da trdna večina brez levičarjev ni mogoča. Potem takem se je že v poljskem klubu dolgo delalo na to, da se osnuje večina iz levičarjev, Poljakov in konservativcev. V omenjenih klubih ni bilo nobenega ugovora proti koaliciji, ker je čisto naravno, ker do-

LISTEK.

Selska slika.

Črtica od slavonske meje; spisal Janko Barle.

Bilo je jedno tistih dosadnih zimskih popoldan, v katerih najbolj občutiš ledeno roko puste zime, onih popoldan, katerih se najbolj spominjaš krasnih dnij cvetoče pomladi, bujnega poletja ali plodne jeseni.

Nebo bilo je zastrto s težkimi oblaki, kateri so ti se zdeli, kakor da bodejo zaradi svoje težine na tebe pali, a po zraku so frfotali sicer redki, vendar veliki sneženi kosmiči. Korakal sem, če me spomin ne moti, iz pošte, jedinega kraja v naši dolgi vasi, h kateremu sem vsakega dne z veseljem romal, pričakujoč vesti iz svoje mile domovine. Obrnil sem se že tja, kjer se cesta vpenja proti mojemu ti-hemu stanovanju, kar sem začul dolge, zamolke glasove jednolične narodne pesmi. Glasovi prihajali so vse bližje in bližje, a čul se je tudi že zvonček. Bile so sani. Evo ti, sicer nenavadnega, vendar zanimivega prizora.

Mršavo kljuse, na katerem bi brez velike težave prešel lahko vse kosti od vratu do repa, vleklo je prav navadne sani, a na njih sedela sta, ali bolje

ležala, pevca — od sani prihajala je pesem — katerima se je, žalibog preveč poznalo, da jima je nekaj zlezlo v lase, ali, da se prav izrazim, v glavo. Zakaj baš glava je bila, katera jih je z nadnaravno težino privlačila na sani, tako da sta bolj ležala, kakor pa sedela.

Morda mislite, da je to provzročila sladka vinska kapljica — vendar ne bode tako. Odkar je prišla vinska kuga v naše vinograde, je vince predrago, da bi ga pila naša junaka; nego sta, kakor je sploh navadno v našem kraju, navžila se pogubnega špirita, pomešanega z vodo. To je mnogo ceneje, ker koliko bi moral človek izpiti sedanjega slabega vina, da bi mu zlezlo v lase. Zid ti proda za sedem desetnin kar celi liter špirita, priliješ tri ali pa še več litrov vode, pobarvaš in evo pijače, pravijo, da ugodne, katera tolikim ogreje srce in izviže iz hripavega grla navdušene pesmi. Ustavil sem se in položaj bil mi je precej jasen. V jednem pevcu poznal sem Andreja Pokupca, a drugi bil je njegov svak Benčak.

Stvar je taka. Andrej se je ženil in bil je baš nekoliko dnij preje pri meni na ženitvanjskem vpraševanju. Trda mu je šla, zato sem si ga še bolj zapomnil. Spoznal sem precej, da sta ona dva prišla v našo vas, da nakupita potrebnih stvari za svatbo, pred vsem pa neobhodno potrebne rakije. Nakupila sta sicer, kar sta potrebovala, in priskrbeli si celó

ono, kar nista potrebovala, a to je, da sta ga imela oba preveč pod klobukom.

Benčak je udrihal po kljusetu in nategoval vajeti, Andrej se je pa majal od jedne strani do druge, udrihal s klobukom po kolenih in neusmiljeno popeval, tako da pesem ni naličila pesmi, pač pa povse necemu drugemu.

Lepa stvar, sem si mislil in gledal še nekoliko časa za njima, kako jih je siromašni konjiček, kateri izvestno onega dneva ni preveč zavžil, vlekel od jedne strani ceste do druge, ker ga je tako Andrejev svak vlekel za vajeti, sicer nehoté, pač pa zato, ker se je tudi on majal zdaj na jedno, zdaj na drugo stran.

Ubogo konjiče in uboga pevca, da se ju je pijača tako prijala. Korakal sem počasi dalje in obžaloval nespametnost človeško. Pesem postajala je vedno bolj zategnjena in se zgubljevala v daljini, le še zvonček se je čul, a tudi on vedno slabše. Sneženi kosmiči postajali so vedno redkeji, mraz je bolj pritiskal in vesel sem bil, ko sem si otepel na hišnem pragu debel sneg od podplatov in prišel v svojo sobico, katero je tako blago ogrevala ogromna starodavna peč — — —

* * *

Nekoliko dnij potem bilo je prav lepo zimsko predpoludne. Mraz je po noči pritiskal, da je kar

biček bodo vsekako imeli le nemški liberalci in Poljaki.

Cerkvene politične reforme na Ogerskem. V soboto predloži ogerski pravosodni minister zbornici vladno predlogo o civilnem zakonu, učni minister bode pa isti dan predložil predlogo o premembi zakona iz leta 1868 glede vzgoje otrok iz mešanih zakonov. Drugi teden se snidejo škofje v Budimpešti, da se posvetujejo, kaj je storiti. Ta konferenca bode, upamo, začetek mogočnemu gibanju proti vladnim cerkvenim predlogom. Seveda prevelikih nad ni gojiti. Na Ogerskem je mnogo zamujenega, kar se ne da nakrat popraviti. — Dne 19. t. m. je imela pravoslavna duhovščina shod v Novem Sadu. Mej drugim se je tudi odločno izrekla proti vladni cerkveni politiki, zlasti proti civilnemu zakonu. Veselo je vsekako, da so v tej stvari jedini katoliki in pravoslavni. Skupno morda le kaj opravijo proti židovskemu in kalvinskemu vplivu. Seveda rok se ne bode smelo držati križem, pa tudi se ne preveč zanašati na gospodsko zbornico, temveč mej narodom se mora vzbuditi gibanje proti vladni politiki.

V srbski radikalni stranki dobiva vedno večji vpliv skupščina poslancev iz kmetkega stanu, kateri je na čelu Tajšić. Tajšić je postal načelnik radikalnemu klubu. On je bil tudi začetnik adresnemu odseku in ima veljavno besedo tudi v finančnem odseku. Srbija je pred vsem poljedelska država in zatorej je le pravično, da se kmetiskim poslancem daje primeren vpliv. Največ državnih bremen v Srbiji nosijo kmetje. Kmetje sami pa tudi najbolje poznajo potrebe prebivalstva po deželi. V Srbiji že od nekdanj zastopniki iz kmetkega stanu igrajo precejšnjo vlogo, ker po prejšnji ustavi mnogi razumniki še volilne pravice niso imeli. Ker so torej kmetje imeli več prilike se pečati s politiko, kakor marsikje drugod, so tudi bolj izvedeni v parlamentarnih stvarih. Radikalna stranka sploh je nekako izšla iz kmetstva. Ta stranka je vedno le v kmetiskem prebivalstvu imela pravo oporo.

Šolsko vprašanje v Prusiji. Pri volitvah za pruski deželni zbor pridobili so konservativci nekaj mandatov. To je pa jim dalo pogum, da baje mislijo zopet sprožiti v deželnem zboru šolsko vprašanje. Ako ne pride vlada s kako predlogo o tej stvari, bodo konservativci stavili znani Zedlitzov načrt šolskega zakona kot samostojni predlog. V tej stvari jih bodo podpirali tudi katoličani. Liberalci so bili silno veseli, ko so izpodkopali Zedlitzov načrt novega šolskega zakona. Preslepili so bili cesarja, da je prebivalstvo proti takemu šol. zakonu. Predloga se je zatorej umaknila in učni minister Zedlitz je odstopil. Kakor se pa kaže, liberalno veselje ni bilo dolgotrajno. Nove volitve so pokazale, da liberalci nimajo naroda na svoji strani. Zaradi tega tudi ni verjetno, da bi cesar Viljem sedaj liberalcem na ljubo še delal v šolskih zadevah konservativcem kake ovire.

Protestantsko gibanje. V protestantih je vedno manj vere. Ne le ljudstvo, temveč tudi tisti,

ki imajo vero učiti, je vedno bolj zgublja. Pastor v Bremenu, dr. Schwalbe, je izdal knjigo, v kateri naravnost dokazuje, da Kristus ni odrešil sveta. Da se ta knjiga hitro razširja, še praviti ni treba. Če tako dalje pojde, zagazijo protestantje v popolno brezverstvo.

Grofa Hartenau-a bodo najbrž prepeljali v Bolgarijo, kjer ga pokopljejo na državne troške. Nekateri poslanci bodo v jedni prvih sej sobranja to predlagali. Vlada se tudi ne boče protivila takemu predlogu, ako bode prvi bolgarski knez počival v bolgarski zemlji.

Brazilija Sedaj je vse tiho o tem, da bi bil admiral Mello proglasil princa Petra Alcantaro za cesarja. Morda so dotično novico bili izlegli kje v Evropi in jo razširili po časopisih. Po poročilih iz Amerike so vstasi brazilijanski ob obletnici proglašenja republike bili celó razobesili zastave, kar bi ne bili storili, ko bi resno mislili na obnovenje cesarstva.

Razgled po slovanskem svetu.

Spomenik L. Imbrišimoviću¹⁾ v Požegi.

Ko se je l. 1889 slavila dvestoletnica osvobojenja Slavonije, sklenili so rodoljubi v Požegi, da postavijo prvemu poborniku za svobodu hrvatskega naroda v teh časih, frančiškane Luki Imbrišimoviću, spomenik v samem mestu, od koder je širil glasoviti junak vstanek proti krvoločnemu Turku. Želja domoljubnega odbora postala je 5. novembra 1893 činom, ta dan se je namreč odkril omenjeni spomenik. Mesto Požega, pa tudi Slavonija je na ta način izvršila svojo dolžnost naproti vrlému možu, ki je žrtvoval vse, kar je imel, konečno tudi svojo osobno slobodo za rešitev svojega naroda. Zahvalni potomci ga niso pozabili, a zdaj ko mu stoji kip sred bele Požege, razširila se bode njegova slava po celem hrvatskem narodu še v mnogo večji meri, nego je to bilo do sedaj. Narod hrvatski pa je pokazal s tim činom, da je vreden takih junakov, ker jih zna tako častno slaviti.

Svečanost odkritja se je obavila prav sijajno. V predvečerju 4. novembra je bila v narodnej čitalnici narodna zabava s petjem in deklamacijami. Razumi se, da je prisustvoval tej zabavi ves odlični svet mesta Požege in okolice. Drugi dan 5. nov. je oživela vsa Požega. Ker je bila nedelja, prispel je mnogobrojen narod iz okolice v mesto, da vidi krasno svečanost. Ob 11 bila je v župnej cerkvi velika maša, katerej so prisostvovala vse oblasti in korporacije ter šolska mladež.

Posle sv. maše zbral se je narod pred spomenikom na trgu Terezijinem²⁾ naproti župnej cerkvi in novej gimnaziji. Pred spomenikom je bil postavljen na desnej strani oder, na katerem so zavzela mesta najodličnejša gospoda, kakor veliki župan, podžupan, opat in župnik ter ves odbor za omenjeni

¹⁾ Glej: Oče Luka Imbrišimović. „Slovenec“ l. 1889, štev. 186, 191—192, 194.

²⁾ Po cesarici Mariji Tereziji tako nazvan, ker je ona dala tukaj sezidati današnjo župno cerkev.

spomenik. Na levi strani pa je bila govornica, katero je zavzel mestni župan Fran Ciraki. Spomeniku na istočnej strani se je poredala gimnazijska mladež s svojo zastavo, na severnej niža in višja ljudska šola ženska in moška tudi z zastavo. Na zapadni strani pa se je poredalo ogujegasno društvo z glasbo, a na jugu, licem proti spomeniku pevsko društvo „Vienac“. Celi trg je bil poln naroda in inteligentnega mestnega prebivalstva.

Najpoprej je odpelo pevsko društvo himno „Lipa naša domovina“, a potem je spregovoril župan Ciraki kot poznat spreten govornik sledeči govor: „Gospoda mestjani in mili gosti! Mene je kot predsednika odbora zadela ugodna in častna dolžnost, da vam spregovorim nekoliko besed o tem svečanem momentu. Izvenredna in redka je zares prilika, ki nas danes zedinjuje v tako lepem številu na tem mestu, nakinčanem zastavami in zelenilom, a še lepše žarkim osečanjem naših src. Postavljamo in odkrivamo spomenik junaku slavnemu in neumrlemu, katerega ime se raznosi slavno širom hrvatske zemlje, a z njegovo slavo in častjo se tudi mi ponosimo, ker ga smemo po krvi in poreklu našim nazvati.

V spomin na njegovo junaštvo nam se bodo obnovile v živem plamenu in sjaju lepe kreposti naših prednika; zlatimi črkami stoji upisana krasna zgodovina naša v delih njegovih. Ako pogledamo v knjige prošlosti našega mesta in sosednega mu slavonskega kraja, lahko se bomo osvedočili, da je narodni duh in polet največi vrhunec dosegel v onem času težkih in krvavih bojov, kateremu je dični junak fra Luka Imbrišimović verna slika in tolmač.

V krvavi borbi za vse svetinje svoje razvija narod našega kraja vso svojo snago, do najviše potence vzpinja se junaštvom svojih činov in osečaje, vznosom svojega značaja in požrtvovalnosti do najdičnejih idealov starega veka. To je doba krvavih bojov za osvobojenje tega hrvatskega kraja od premoči turškega zmagovalca. To je doba velikih činov z malimi silami, ko se kos za kosom ruši in odpada od dozda nepremagljive snage iztočnega ogromnega cesarstva... To je doba, ko iz priprostih kmečkih hiš vstajajo junaci kot: Rastovići, Senčevići, Lopsanovići, Kovačevići, Matijevići in Ilići ter brezštevilni drugi slavenski Leonide, da bodo voditelji potlačenemu narodu, da se postavijo z junaško roko na obrambo malo preostalega duha in narodne svesti, kar se je je še vzdržalo v razpadu in propasti političnega in državnega života kraljevine, — verni in udani sinovi potlačene domovine.

A prvi od teh herojev, prvi umom in žarom plemenite duše svoje, prikazuje se nam dični in hrabri frančiškan fra Luka Imbrišimović.

Ni časa, da potanko opišem življenje tega ne navadnega moža. Kar je o njemu znanega, omenjeno je bilo že pri drugih zgodah, a vse podatke na temelju izvorov je zbral vrli zdaj že blagopokojni hrvatski zgodovinar Radoslav Lopašić v znamenitem svojem delu: „Dva hrvatska junaka“.

Ali omeniti mi je, da je v junaku fra Luki vtelovljen dober genij naroda, vse kreposti in vrline njegove, vse dobro in plemenito mišljenje njegovo, — jedino krepki odpor in obramba proti premočni in zmagaajoči sili turškega naroda. On je junak in zastopnik narodne svobode in narodne vere. V njem je v harmoničnem skladu zjedinen religiozni ogenj z ognjem domoljubja. V njegovi duši je ljubezen vere in domovine jedno ter jedino vzvišeno čuvstvo, nerazstavljeno in nerazdvojno, živ in krepak vir, iz katerega izvira vsa njegova moževna veličina.

On, duhovnik in redovnik, ostane, kakor bojeviti škofje srednjega veka, z orožjem v roki na obrambo svetinj svojega doma in svetinj svojega verskega osvedočenja, — a zdvojni narod hiti pod zastavo svojega pastirja ter radostno preliva v vsakdanjih bojih svojo kri za ono, kar mu je najsvejtejša, za vero in domovino svojo. To je vzvišeni in etični moment v življenju našega fra Luke.

Ni mu fanatizem vtisnil britkega meča in ubojnega orožja v junaško desnico, nego najglobokejše uverenje, da je poklican po samem Stvarniku svojem, da bode razkropljenemu narodu vodja, da mu bode čvrst nasip v skušnjavi in pokvarjenosti časa, izvoljeno orožje pravice božje, in da z bogumilo udanostjo nasproti veri in vroči ljubeznijo nasproti potlačeni in pokončani domovini svoji utre pot probujenju iz zdvojnega mrtvila.

Pa iz hekatomb bojnih žrtev, kadeče se krvi mučenikov naroda, iz podrtin pustih vasij in mest

škipalo pod nogama in bilo je lepo jasno in čisto zimsko jutro, da ne bi mogel misliti lepšega. Zlato solnčice je sicer malo otožno, vendar svetlo ogrevalo celo selo in povsod po strehah, po drevesih in po tleh lesketalo je na milijone in milijone sneženih biserjev. Še tičice, katere so se stikale sicer v svoje pernate kožuške, frfotale so malo veseleje po cesti in okrog hiš in si iskale hrane.

To je bilo najedenkrat veselo okrog našega župnišča. Zvončki na konjskih vratovih so žvenketali, čulo se je vriskanje in čula se je vesela narodna pesem, nekako tako-le:

Majka Ivo iz dučana¹⁾ zvala:

Ajde Ivo, da te ženi majka,

Sprosil t'je Zagorku djevojku.

Ne če Ivo Zagorku djevojka,

Več on hoče mudru Magdalenu itd.

Ej, bila je svatba in to ni kar si bodi! Zenil se je naš Andrej Pokupac, saj drugače ne bi duduš tako silno napihoval duduš²⁾ in stiskal veliki meh pod pazduho, drugače ne bi svatovi tako veselo poskakovali po onem napevu, katerega je izvil spretni duduš iz svojega nerodnega glasbila. Na dveh vozovih so se pripeljali in visoko dvigali v zrak lepšajoča bandera (palice, okrašene s svilenimi ruticami in trakovi). Zenin sedel je z nevesto na zadnjem vozu. On je imel na klobuku visok šopek, a neve-

stica, zadnjič oblečena kot deklica, imela je na goli glavi lep venček. Svilena suknjica brez rokavov objemala jej je tanki životek, a zadaj pričvrščena jej je bila na širok svilen trak dolga kita. Svatovi so plesali okrog duduša, vriskali in brili razne burke, le ženin in nevestica ostala sta na vozu, dokler se ni šlo v cerkev.

Pri nas je takov običaj, da zaročenca ostaneta na vozu, dokler se duhovnik ne pokaže, naj je še taka zima ali vročina. Baš mene je doletela služba, da sem Andreja in njegovo Doko (Dorotejo) zvezal v zakon. Andrej je krepko odgovarjal na vprašanja, nevestica pa bolj tiho in sramežljivo. In ko smo prišli iz cerkve, so duduše še glasneje in veseleje zvene, svatovi so še bolj vriskali in ko so vsi posedali na voz, šlo je kakor za stavo proti domu. od nas v precej oddaljeno vas. In dasi se mi je Andrej oni dan precej zameril, ko sem ga videl z njegovim svakom malo preveč prigretega, vendar sem mu želel vse dobro v novem stanu. Bil je siromak in imel že blizu trideset let, a njegovo Doko sem poznal kot dobro in delavno deklico, kakovih je bilo malo, in tudi o Andreju sem znal, da ni pokvarjen, a oni dan ga je premagala človeška slabost. Gledal sem že v duhu, kako bode³⁾ tu krstil malega Andrejčka, če ne Andrejčka, pa Dorico, vendar prišlo je drugače, kakor sem si mislil.

(Dalje sledi.)

¹⁾ Prodajalnica.

²⁾ Narodno glasbilo, naliči „dudelsaku“.

vzdiguje se nebu pod oblake duh svobode, duh vstajenja narodovega.

To je bila vzvišena, mukotrpna naloga moža, katerega je Vsemogočni poklical o pravem času, da bo de voditelj osamljenemu, zapuščenemu narodu svojemu.

Priprosti frančiškan, v čedni obleki frančiškanski, s križem na prsih in mečem v roki, a z živo in vročo ljubeznijo in vero v prsih, zbira vznemogle ostanke naroda okoli sebe, ter hité pod njegovo zastavo junaki iz planine in doline, zbira se okoli sokola divna četa sokolov, a on jim vodi in glavar, svetovalec in tolažnik, oče in mati. Tu okoli njega se vzdiguje zdvojná snaga; glasi se širóm slavonskega kraja bojna davorija, novim duhom je vzplamtelo srce v lepi veri v večno pravico božjo in v novo, lepšo bodočnost.

Tako je dični fra Luka Imbrisi vnovič postal ogledalom svojemu rodu in narodu, a v prvi vrsti našemu milemu mestu, voditeljem svoje črede na razpotju, kjer se vekovi lomijo, krasnim vzorom vseh vrlin, ki dičijo duhovnika in domoljuba.

Glejte, gospôda meščani in mili gôstje, kaj je bil fra Luka nam in našemu narodu, pa zato mu hvaležno potomstvo danes odkriva spomenik, da bo vidljivim znakom na večni spomin pravega bogoljubnega žara in domovinske ljubezni, v kateri je svojemu narodu prednjačil. (Konec slédi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. novembra.

(Volitev deželnega poslanca za celjsko mestno skupino.) Dne 21. t. m. vršila se je volitev deželnega poslanca za skupino celjskih mest in trgov. Izvoljen je bil nemški kandidat dr. Wokauus 552 glasovi proti narodnemu kandidatu dr. Hrašovcu, ki je dobil 329 glasov. Odločilo je Celje, kjer je dobil prvi 359 glasov, a dr. Hrašovec 60 glasov. Po drugih krajih dobila sta naš, oziroma nasprotni kandidat: V Laškem trgu 9 (52), v Brežicah 7 (94), v Sevnici 48 (16), v Vojniku 23 (29), v Zalcu 48 (2), v Mozirju 35, v Ljubnem 43 in v Gornjem gradu 56 glasov. V treh volilnih krajih torej je nemškutarstvo že popolno pomeđeno, v drugih se kaže lep napredek slovenskih glasov, kar vtrjuje naše upanje, da bodo s složnim sodelovanjem naši rojaki v tem volilnem okraju priborili si zmago.

(Arhidijakon in generalni vikarij sarajevski) preč. g. dr. Anton Jeglič pripeljal se je sinoči na potu z Dunaja v Ljubljano.

(Iz seje c. kr. deželnega šolskega sveta.) G. Luka Knific, učitelj v Besnici, je imenovan učiteljem-voditeljem v Trsteniku. — Na jednorazrednici v Topli Rebri v novomeškem okraju se je vpeljal pol-dnevni poduk. — Oddale so se Metelkove ustanove za ljudske učitelje.

(Teharski plemiči.) Danes predstavljala se bo dobro znana dr. B. Ipavčeva lirčna opera v treh dejanjih: Teharski plemiči.

(Državna podpora.) C. kr. kmetijsko ministerstvo je podelilo občini Palovče v kamniškem okraju za popravo vodovoda 200 glđ. podpore.

(Slovo čez — 58 let.) Iz Planine na Vipavskem, dne 20. novembra: Včeraj je zapustil svojo faro duhovni svetovalec č. g. Josip Nakus in se preselil v trg Vipavo, da tam v miru preživi svoja leta, katera mu je Vsegamogočni odločil še na zemlji. Morda v celi Avstriji ne dobimo duhovnika, ki bi bil dolgih 58 let na enem mestu, ki bi vzgojeval skoraj dva rodova in z njimi delil žalost in veselje. Zato je bil v nedeljo pri nas prizor, katerega ne preživim z lepa. Ko se je zvedelo, danes nas gospod župnik za stalno zapusti, se je drenjalo mlado in staro po vasi. Vsakateri je hotel še enkrat poljubiti roko, katera ga je tolikrat blagoslovila. Naj bode prepričan č. gospod, da če tudi smo telesno ločeni, smo duševno še vedno zjedinjeni. Kako bi mogli pozabiti dušne in telesne dobrote, katere je delil že našim starišem, nam in našim otrokom! Njega pa prosimo, naj se tudi on nas spominja.

(Moško truplo) so našli na polju proti Igu, katero je že težko spoznati. Mogoče, da ta mrlič identičen s pogrešanim Josipom Juvanom.

(Osebna vest.) Kaplan pri Radegundi, gospod Anton Križik, pride za vojaškega kapelana druge vrste v Maribor.

(„Bele cesté!“) Iz Velikih Lašč dne 20. nov. „Dež za solncem mora priti“ — na to bi morali

misлити tudi ljudje, ki imajo dolžnost popravljati in nasipati ceste, z drugo besedo, udje cestnega odbora. Pri nas pa so gotovo mislili ti možje, da bo vedno solnce sijalo — zato so nasuli cesto proti kolodvoru ne s peskom, tudi ne s prstjo, ampak s pravo pravcato ilovico. In pri sedanjem slabem vremenu se boji človek, da ne bi čevlji zginili v globčini in da ne bi bos pricepljal na železnico. Zato ni čudno, da se sem pa tje kdo ponorčuje, rekoč: Naša cesta na kolodvor je preslaba, bo treba iti v Dobrépolje na železnico. Sploh bi bilo želeti, da bi cestni odbor malo bolj gledal tudi na druge ceste v okolici, zlasti pa tudi na cesto skozi vas. Da je cesta dobra, treba je seveda čistiti jarke ob cesti ter ž nje izpeljati vodo — in ravno tega ni pri nas.

(Novo društvo.) „Pravila za zgradbo zavetišča in izgojevališča“ za reševanje uravno zanemarjene deške mladine za Kranjsko v Ljubljani je visoka ces. kralj. deželna vlada potrdila. Zavod se bode izročil slavni družbi Salezijancev. Ker je stvar v obče prekoristna, je želeti, da pristopi mnogo udov društvu.

(Razpečevanje vina.) Iz Vipavske doline: Bali smo se, da radi množine vinskega pridelka ne bomo mogli tako naglo prodati vina. A trgovci in krčmarji so se dosedaj tako pridno oglašali, da so že nekaj tisoč hektolitrov odpeljali iz naše doline. Menimo, da so in bodo kupci in prodajalci zadovoljni, kajti niso se stavile prenapete cene. 12 do 14 glđ. hektl. se je navadno prodajalo, boljše vrste 15 do 16 glđ. Po nekaterih vaseh — bolj v hribih — se nahaja še veliko vina. Ker je pa bolj trdo in za poletno vročino izborna pijača, se kupcem in prodajalcem še toliko ne mudi, če tudi bi zadnji radi nekaj oddali zavoljo pomanjkanja denarja, katerega vedno primanjkuje za razne potrebe. Zatorej vinskim kupcem kličemo: Na svidenje!

(Župnija sv. Martina v Ponikvi) podeljena je č. g. župniku Al. Kreftu, župniku v Kalobji.

(Porotne obravnave v Celju.) V ponedeljek se začne porotne obravnave v Celju in pridejo na vrsto sledeči slučaj: Dne 27. novembra Jože Kramberger zaradi uboja in Janez Stamear zaradi težke telesne poškodbe; dne 28. novembra Matevž in Avgusta Spende zaradi goljufije; dne 29. novembra Marija Lah in Miha Jazbec zaradi zavratnega umora; dne 30. novembra Frane Murko zaradi uboja; dne 1. decembra Jože Mesarec zaradi težke telesne poškodbe in Frane Pulko zaradi uboja. Nekatere obravnave še niso določene.

(Umer.) Vincar Ferdinand Pežegar v Grabošu je dne 12. t. m. se sprl z kočarjem Jurijem Holzom in ga ustrelil. Morilec je s prva pobegnil, potem se je pa sam oglasil pri okrajnem sodišču v Gorenji Radgoni. Morilec pravi, da se umora nič ne kesa, ker je bil umorjenec hudoben človek.

(Prepir med Mažari in Lahi v Reki.) Poroča se nam: Dne 16. t. m. se je deputacija reških odvetnikov vrnila iz Budimpešte domov. Pravosodni minister, frامason Szilagyi, jej je rekel, naj ne delajo reški odvetniki nikakih demonstracij, ker to le škoduje. Odvetniki reški niso demonstrantje, temveč tukaj so se morali oglasiti zoper sodnika Carevića. Ta gospod je dalmatinski Hrvat. Nekdaj je bil odločen pristaš stranke prava, a kmalu se je kakor mnogo drugih, izneveril mili domovini ter se pomazharil. Kot poturica je nedavno pisal v nekem mažarskem listu, naj bi se pri reških sodnijah uvel mažarski jezik, laški pa odpravil. S tem se je mislil Carević Mažarom prikupiti in tako dobiti še malo boljše službo. To je pa tako razdražilo reške odvetnike, posebno laške, da so jeli strajkati. Prej je bil v Reki povsod laški jezik v veljavi, a sedaj bi Mažari kar čez noč radi svoj jezik spravili v komoro, sodišča, šole itd. In pri tem jih pridno podpirajo prodani sinovi mile hrvatske domovine, katerih je, žalibog, vedno večje število. In ti so bolj zagrizeni, kakor Mažari. To opažamo tudi pri naših vladnih listih. Mnogo se piše o naši opoziciji v hrvatskih in mažarskih časopisih, a tako podlo, zaničljivo in lažljivo ni nijeden mažarski list pisal o naši opoziciji, kakor „Narodne Novine“, koje vrejuje Vlah. Najbolj se grdi in sramoti slavni hrvatski narod v domači besedi. Poturice so hujše od vseh nasprotnikov. — Nam je vsejedno, ali je v Reki pri sodnijah, v šolah občevalni jezik mažarski ali laški. Krivično je jedno in drugo. Ker je večina prebivalstva na reškem teritoriju hrvatska, bi moral biti hrvatski jezik občevalen. Tega pa menda ne bode nikdar, dokler ne zavlada na svetu pravičnost.

Naj se torej Mažari in Lahi mej seboj bijejo; mi Hrvatje nimamo vzroka, da bi jednim ali drugim pomagali. Tudi vsi oni, ki so iz dobičkolovja zatajili svoj mili rod, naj se ne vtikajo v mažarskolahške zadeve, da ne bodo še večjih ran vsekali osiromašeni domovini.

(† O. Hijacint Kiseljak.) Z Reke se nam piše: Sprejmite še nekaj vrstic v svoj cenjeni list o ranjkem o. Hijacintu Kiseljaku. Blagi pokojni se je porodil 29. januarja leta 1812. V red je stopil v 18. letu svoje starosti. Od leta 1847 je bil v reškem samostanu. Provinciál je bil 9 let, gvardijan pa v Karlobagu 6 let. Vedno je bil ljubljen in čislán. Leta 1855, ko je v Reki razsajala strašna kolera, je letal po mestu; prevedoval in tolažil neštivilne bolnike. Za svojo veliko gorečnost je bil odlikovan z zlatim križcem. Pogreb je bil veličasten. Velika množica sobratov, duhovnikov in naroda ga je spremila k zadnjemu počitku.

(Vegetarijanci v Rusiji.) V Rusiji se vsled vpliva grofa Tolstoga vedno bolj maože vegetarijanci. Sedaj imamo te ljudi že celo v Turkestanu v Aziji, kjer se je večina prebivalcev mesta Samarkanda z mestno gosposko vred odpovedalo mesu. Te posnemajo tudi Tataři in Kirgizi, pri katerih je že mnogo družin, katere ne kuhajo več mesa. — Naši mesarji naj se tolažijo s tem, da je Ljubljana daleč od Turkestana.

(Angleška bode povečala svojo mornarico.) Angleški listi vedno bolj povdarjajo, da Velika Britanija mora tako povečati svoje brodovje, da bode nje moč daleč presegala mornarice drugih držav. „Times“ naravnost predlagajo, naj se za to porabi svota 100 milijonov funtov šterlingov, okroglih 1200 milijonov goldinarjev. — Ker so Angleži bogati, javno mnenje ne nasprotuje tej veliki utratvi.

Telegrami.

Dunaj, 22. nevenbra. Z ukazom finančnega ministra pl. Plenerja so delavcem v solinah v Salzkammergutu, Hallu in Halleinu povišali plačo za 10%. Jednaka naredba se izda tudi za soline v Galiciji in Bukovini.

Dunaj, 23. novembra. K današnji seji prišli so skoro vsi poslanci. Galerije so bile tesno napolnjene. Mej poslušalci je bilo več članov gospodske zbornice, potem minister grof Tisza, grof Szecsen. Vse je težko pričakovalo vladne izjave. Najprej je predsednik Chlumecky prečital pismo ministerskega predsednika, v katerem naznanja njegovo in njegovih tovarišev imenovanje z dne 11. novembra. Na to spregovori ministerski predsednik in pravi, da ga je Njegovo Veličanstvo blagovolilo imenovati ministerskim predsednikom in da ima čast predstaviti zbornici novo ministerstvo. Nova vlada se je imenovala vsled skupne politične akcije treh velicnih strank zbornice poslancév. Zategadel obrača se v prvi vrsti do teh strank in pričakuje, da bodo njeno delovanje spremljale z zaupanjem in tudi mej seboj ohranile dobre parlamentarične razmere. Vlada bode za svojo prvo in najvažnejšo nalogo zmatrala v soglasju s temi strankami izvesti volilno reformo, s katero se ohranijo sedanje volilne skupine in se ozirajoč na razmere posamičnih kraljestev in dežel bistveno razširi volilna pravica s tem, da se pritegnejo tisti, ki dosedaj niso imeli volilne pravice, zlasti delavci. Z volilno reformo se bodo varovale politične pravice meščanskega in kmečkega stanu. Število poslancév se bode najbrž pomnožilo. Treba bode pa tudi premeniti sedanjo razdelitev volilnih okrajev. Dokler se ne dovrši volilna reforma morajo počivati vsa velika politična vprašanja. Ta čas se bode ozirajoč se za ohranjenje ugleda in brambene moči države vlada bavila z vso odločnostjo z gospodarskimi in finančnimi nalogami. Nova vlada prevzame z Ogersko dogovorjeno vpe-ljavo kovinske veljave in bode pri tem z resnostjo in previdnostjo postopala. Veliko važnost poklada novo ministerstvo na to, da se po parlamentaričnem sporazumljenju dovrši reforma neposrednih davkov. Poznavajoč veliki pomen socijalne politike v sedanji upravi in potrebo skrbi za delajoče stanove bode vlada obračala posebno pozornost državni delavnosti v tem jako važnem

področju in si pridržuje, o tem staviti posebne predloge. Ravno tako je vladi veliko ležeče na tem, da se izvedejo justične reforme, ki se dotikajo v velikem delu pravice iščечеega občinstva ali pa prebivalstva sploh. Koristne reforme za povzdigo nra- vni in gmotnih razmer in torej omika in blagostanje prebivalstva so vsem strankam jednako pri srcu. Vlada bode srečna, če se vse odloži, kar stranke loči, in se vse zje- dinijo v patrijotičnem delu, da odkritosrečno priznajo pomen parlamentarnih naprav v javnem življenju in krepko pospešujejo vse opravičene gospodarske koristi. — Stranke naj priznajo tudi važnost močne, na višini časa stoječe uprave. Odločno se bode vlada ustavljala elementom, ki motijo državni mir ali pa občno blaginjo. Po teh nazorih ravnala se bode vlada v javnem po- slovanju, in zanaša se, da jo bodo pri izva- janju težavne naloge podpirali vsi, katerim je pri srcu narod in katerim je draga Av- strija. — Program nove vlade pozdravil se je z živahnim odobravanjem. Posebno se je slišalo odobravanje, ko se je napovedovala volilna reforma, dalje, da so vzdržujejo finančne naloge, da se bode nadaljevala davčna reforma, in ko se govori o priznanju parlamentarnih naprav in odločnem upor- u proti mir rušečim elementom. Na koncu iz- jave se je slišalo dolgo glasno odobravanje.

Dunaj, 23. novembra. V gospodski zbornici je naznanil predsednik spremembo vlade. Ministerski predsednik je oddal isto izjavo, kakor v zbornici poslancev, z nado, da ga podpira zbornica, ki je zavetišče av- strijskega patrijotizma.

Dunaj, 23. novembra. Poslanec Herold je predlagal, da se začne debata o mini- sterski izjavi in nasvetoval nujnost. Uteme- ljujoč nujnost je izjavil, da vladni program molči popolnoma o najvažnejši točki, o narodnem vprašanju. Češki narod nima zaupanja v sedanjo vlado, katere sestava samo je že njen pro- gram. Nujnost zagovarjajo Kaizl, Fanderlik, Laginja in Lueger, kateri vpraša, koga ra- zumeva vlada v svoji izjavi za mir moteče elemente. Potem sta govorila še poslanca Vašaty in Biankini proti vladi. Abrahamovič in Heilsberg sta proti posebni razpravi o vladni izjavi, ker bode za to dovolj časa pri budgetni razpravi. Nujnost se je odklo- nila s 171 proti 87 glasovom. Zanj so glos- vali Čehi, Jugoslovani, protisemitje in nemški nacionalci.

Rim, 22. novembra. Vlada je sklenila poklicati vse vojaške telegrafiste, ki so na dopustu in odpustiti iz službe vse vodje štrajka.

Madrid, 22. novembra. Pri tukajšnjih mestnih volitvah je voljenih 18 monarhistov in 10 republikancev.

Peterburg, 22. novembra. Po Novi plava mnogo ledu, vožnja z ladjami letos preneha.

London, 22. novembra. Po poročilih iz Teherana je potres razrušil mesti Mešed in Kašan. Več ljudi je mrtvih.

Novi York, 22. novembra. Po došlih poročilih se je v Parnambuku proglasilo ob- sedno stanje.

Umrli so:
V bolnišnici:
20. novembra. Fortunat Lužar, delavec, 73 let, pleuritisa serosa. — Lorenc Justin, gostič, 75 let, oedema pulm. — Jera Plestenak, gostija, 73 let, vodenica.

Tuji.
21. novembra.
Pri **Maliču**: Brüll; Pernold, Steinbrück, Hantner, Schwarz, Michl, Schlesinger, trgovci; Casper, Goebel, poto- valca, z Dunaja. — Hauptmann, tajnik, iz Grada. — Riedler inženir, iz Beljaka. — Barilič, vinotržec, od Seavet. — Vagrinc iz Brežic.
Pri **Stonu**: Sandmann, Steiner z Dunaja. — Fischer, Lapie, potovalca, iz Grada. — Weiss iz Praga. — Göpfert iz Plzna. — Fischer iz Budimpešte. — Golob iz Podbrezja. — Sajovic iz Slavine. — Fetiich-Frankheim, župnik; Maraspin iz Trsta. — Ličan iz Ilir. Bistrica. — Možina iz Rovt. — Jakob Dereani z bratom iz Žužemberka — Tusch iz Ljub- ljane. — Dolschein, posestnik, s soprogo, iz Postojne. — Franc Brodnik s Studence. — dr. Schiffer, zdravnik, iz Ribnice.
Pri **čavarskem dvoru**: Josip Putor, trgovec z lesom, iz Krke. — Kotabeek iz Mengša.
Pri **avstrijskem caru**: Kolesnik Franc z Dunaja. — Vertovec iz Mengša.

Vremensko sporočilo.						
Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v milim.
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		742.5	1.2	sl. vzh.	oblačno	1.50
22. u. pop.		739.9	2.6	sl. svzh.	"	dež
9. u. zveč.		736.7	1.6	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura 1.8°, za 1.2° pod normalom.						

Zahvala.
Vsem onim p. n. volilcem, ki so dne 21. t. m. oddali svoje glasove za mene ter so na ta način zopet vnovič odobrili nazore in težnje naše strauke, kakor sploh vsem onim rodoljubom, ki so pripo- mogli, da je naša stranka dosegla častno manjšino, se srčno zahvaljujem.
Pri zadnji deželnozborski volitvi bila je na- sprotna večina 296 glasov, včeraj le 223 glasov; ako se tudi oziramo na to, da je pri zadnji volitvi bilo oddanih 36 glasov za narodnega župana v Zalcu, ki pa takrat ni bil kandidat naše stranke, bila je v resnici nasprotna večina 260.
Gledé na te številke smo torej napredovali za 37 glasov.
Upajmo, da bode naš napredek v prihodnjih še lepši!
Delajmo vstrajno, vsak v svojem krogu, ter se ravnajmo v istini po nauku: „Svoji k svojim!“
Dr. Juro Hrašovec,
odvetnik v Celju.

Véčjo množino
tirolskega in dolenjskega
Evina
le pristno blago, — ponuja po primerčno nizki ceni v posodah od 50 litrov višej
Jos. Paulin
v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

576 1

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom in znancem presunljivo vest, da je Bogu vsemogočnemu dopalo po- klicati v večnost našo preljubo mater, oziroma staro mater, sestro, taščo in soprogo, gospo

Ivano Sušnik roj. Wilfan

ki je danes ob 8. uri zvečer, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 51. letu svoje dōbe, po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala.

Truplo drage ranjce se bode v ponedeljek dne 20. listopada iz hiše žalosti v Škofji Loki na farno po- kopališče preneslo.

Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

V Škofji Loki, dne 18. listopada 1893.

Prosi se tihega sožalja.

Valentin Sušnik, soprog. — Josip Wilfan, c. kr. inženir, brat. — Lovro, Evgen, Viktor, Rihard, Anton, sinovi. — Ivanka Kačič roj. Sušnik, Minka Žužek roj. Sušnik, in Amalija Sušnik, hčere. — Ivan Kačič, c. kr. notar, Karol Žužek, zeta. — Katinka Sušnik roj. Klobovs, sinaha. — Bogomil, Ivan, Jelica, Vera Kačič, Bogdan Žužek, vnuki in vnukinje.

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam izrazili toliko sočutja mej boleznijo, kakor tudi o smrti naše nepozabne so- proge, oziroma matere, stare ma- tere, tašče, sestre, gospe

Ivane Sušnik roj. Wilfan

osobito prečastiti duhovščini, slav- nemu uradništvu, vodstvu deške ljudske šole ter vsem znancem in prijateljem, ki so došli od blizu in daleč k zadnjemu spremstvu in vsem darovalcem prekrasnih ven- cev, kakor tudi onim, ki so nam pismeno izrazili svoje sočutje, iz rekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

V ŠKOFJI LOKI,
dne 22. nov. 1893.

Žalujoča rodbina.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Predzadnji teden!

Inomostske srečke
à 50 kr.

Glavni dobitek **50.000** goldinarjev.
(58 19-9)

Srečke à 50 kr. priporoča J.C.MAYER.

Predzadnji teden!

Dunajska borza.			
Dne 23. novembra.		Dne 22. novembra.	
Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 20 kr.	Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 19 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 95 "	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93 " 80 "
Zlata renta 4%, davka prosta	117 " 80 "	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	144 " 50 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 15 "	5% državne srečke l. 1880., 100 gld.	180 " 50 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	996 " — "	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	198 " 50 "
Kreditne akcije, 160 gld.	339 " 75 "	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 40 "
London, 10 funtov strl.	125 " 30 "	4% kranjsko deželno posojilo	98 " — "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 97 "	Kreditne srečke, 100 gld.	196 " 75 "
Cesarski cekini	5 " 97 "	St. Genois srečke, 40 gld.	68 " 50 "
Nemških mark 100	61 " 55 "	4% srečke dunajske parobrodne družbe	137 gld. 50 kr.
		Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 " 20 "
		Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " 50 "
		Salmove srečke, 40 gld.	70 " — "
		Windischgraezove srečke, 20 gld.	59 " — "
		Ljubljanske srečke	24 " 25 "
		Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 " 80 "
		Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2870 " — "
		Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " 25 "
		Papirnih rubeljev 100	131 " 62 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobika.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti do dosega kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Andrej Kalan.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.